

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 97 0 K 000027 08 Kžk
Brčko, 09.02.2016. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Dragane Tešić i Ruže Gligorević, kao članova vijeća, uz učestvovanje Ljiljane Lukić kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog P.K., zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, odlučujući o optužnici Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj Kt.256/06 od 16.03.2007. godine, nakon održanog javnog pretresa u prisustvu tužioca Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Radmila Ivanović, optuženog P.K., a u odsustvu branioca optuženog Rifata Konjić, advokata iz Tuzle, donio je i javno objavio dana 09.02.2016. godine

P R E S U D U

Optuženi P.K., sin M. i majke D. rođ. P., rođen ... godine u F., A., prema ranijem prebivalištu u ..., B.D. Bosne i Hercegovine i u V., ul. ..., po nacionalnosti Hrvat, državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Hrvatske, oženjen, otac jednog maloljetnog djeteta, po zanimanju vozač, lišen slobode 07.10.2015. godine na Međunarodnom graničnom prelazu Starod, Republika Slovenija, po međunarodnoj potjernici i nalazio se u ekstradicionom pritvoru do 25.11.2015. godine, kada je preuzet od strane službenika Sudske policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nalazi se u pritvoru

na osnovu člana 284. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine

OSLOBADA SE OD OPTUŽBE

Da je:

Za vrijeme oružanog sukoba u BiH, tokom 1993. godine i 1994. godine, kao pripadnik 108. HVO brigade, Ravne Brčko Armije BiH, po prethodnom dogovoru sa M.Š. i G.J., kao pripadnicima 107. VMTBR Armije BiH i to 107. VMTBR, učestvovao u prevođenju civila srpske nacionalnosti koja su boravila i koja je rat zatekao u mjestima u kojima su imali prebivalište na području opštine Srebrenik i opštine Gradačac, preko borbenih položaja između VRS i Armije BiH, u blizini mjesta Porebrice i Dubrave, u zoni odgovornosti 108. HVO-brigade, koje područje je pripadalo predratnoj opštini Brčko, na teritoriju pod kontrolom VRS

za novčanu protivuslugu, da bi u periodu od 11. do 16. oktobra 1994. godine izvršili dogovaranje sa C.B., zv. „C.“ iz Š. da dana 16. oktobra 1994. godine izvrše prevođenje četiri žene srpske nacionalnosti na taj način, i to M.B., rođena ... godine, suprugu C.B., S.B., rođena ... godine, S.G., rođena ... godine i M.J., rođena godine uz obećanu novčanu naknadu od 1.000,00 DM po osobi, da bi dana 16. oktobra, kako je i dogovoreno oko 19,00 časova M.Š., zv. „R.“ u neposrednoj blizini tunela Ormanica u prisustvu C.B. i M.B.1 preuzeo navedene osobe, i povezo ih u pravcu Porebrica i Dubrava putničkim motornim vozilom „Opel-Askona“, pa je nakon toga u mjestu D. Hrgovi sa njim krenuo i G.J., nakon čega su nastavili kretanje prema navedenom mjestu gdje ga je po dogovoru čekao P.K. i još jedno NN lice, te kada su stigli u mjesto Cerik na putu prema mjestu Dubrave u neposrednoj blizini šume i kafane „Šarm“ P.K. i tom NN licu predali navedene osobe u skladu sa njihovim dogovorom, da bi ih P.K. preuzeo i povezo putničkim motornim vozilom „Zastava 101“ u pravcu naselja Dubrave i G. Skakava do kuće M.M. u kojoj je P.K. stanovao, a za njima su krenuli M.P. i G.J. u vozilu kojim su došli prevozeći dio stvari, da bi dolaskom u D. Skakavu do te kuće K. preuzeo stvari i žene, a M.Š. i G.J. se vraćaju, a nakon toga P.K. i NN lice, iako su znali da se radi o civilnim licima koja ne učestvuju u neprijateljstvima, protivno članu 3. stav. 1. tačka 1. i stav 2. pod a), IV Ženevske konvencije o zaštiti građanskih lica za vrijeme rata od 12. avgusta 1949. godine, a posebno protivno članu 4. stav 1. i 2. tačka a. Dopunskog protokola uz Ženevsku konvenciju od 12. avgusta 1949. godine o zaštiti žrtava nemeđunarodnih oružanih sukoba (Protokol II u Ženevi usvojen 10.07.1977. godine), umjesto da po dogovoru izvrše preuzetu obavezu i te večeri izvrši prevođenje tih civila na teritoriju pod kontrolom VRS, na širem području mjesta Dubrave, Poljaci i Skakava, predratne opštine Brčko koja se nalazila pod kontrolom Armije BiH, izvršili pljačkanje imovine navedenih lica koju su sa sobom imale, i to zlatnog nakita i novca, te na nepoznat način izvršili lišavanje života S.B., M.B., S.G. i M.J., kojima se od tada do danas gubi svaki trag, a nakon nekoliko dana uspijevaju napustiti teritoriju Bosne i Hercegovine i prebaciti se u Republiku Hrvatsku,

čime bi počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 34/13 i 27/14) troškovi krivičnog postupka u iznosu od 11.500,00 KM padaju na teret budžetskih sredstava.

Na osnovu člana 198. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine porodice oštećenih M.B., S.B., S.G. i M.J. se sa imovinskopравnim zahtjevima upućuju na parnicu.

Образложење

Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optužnicom, broj Kt.256/06 od 16.03.2007. godine optužilo je P.K. zbog krivičnog djela Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ.

Navedena optužnica potvrđena je dana 22.03.2007. godine. Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine je dana 27. avgusta 2007. godine izmijenilo optužnicu na način što je činjenično stanje iz opisa optužnice uskladilo sa provedenim dokaznim materijalom, s tim što je pravna kvalifikacija krivičnog djela, koje se optuženom stavlja na teret, ostala neizmijenjena.

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 096-0-K-07-000105 od 28.09.2007. godine, optuženi P.K., na osnovu člana 284. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobođen je od optužbe da je radnjama opisanim u izreci te presude počinio krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ.

Odlučeno je da troškovi krivičnog postupka u iznosu od 7.750,00 KM padaju na teret budžetskih sredstava, u skladu sa članom 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na osnovu člana 198. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je oštećene porodice ubijenih M.B., S.B., S.G. i M.J. sa imovinskopравnim zahtjevom uputio na parnicu.

Odlučujući o žalbi koju je protiv prvostepene presude podnijelo Tužilaštvo Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužilac), ovaj sud je rješenjem broj 097-0-Kž-07-000116 od 28.03.2008. godine, ukinuo presudu Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 096-0-K-07-000105 od 28.09.2007. godine i odredio da se ima održati pretres pred Apelacionom sudom Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U skladu sa ukidajućim rješenjem, ovaj sud je održao pretres na način propisan odredbom člana 317. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Tako su u dokaznom postupku, na osnovu člana 317. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao pravilno izvedeni dokazi, preuzeti iskazi saslušanih svjedoka i uvršteni kao dokazni materijal korišten prilikom donošenja ove odluke, pa su preuzeti iskazi sledećih saslušanih svjedoka: Ž.S., A.S., M.B., C.B.1 i S.B. sa glavnog pretresa održanog dana 17.05.2007. godine, S.J., C.B., M.B.1, M.I., E.S. i M.T. sa glavnog pretresa od 04.06.2007. godine, M.Š. zv. „R.“ sa glavnog pretresa od 11.06.2007. godine, B.B. sa glavnog pretresa od 10.07.2007. godine, svjedoka S.T., V.M., M.B.2, A.M., P.DŽ. i Z.A. sa glavnog pretresa od 09.08.2007. godine, svjedoka G.J., J.Đ., S.S., M.I., M.L., M.A. i A.A., sa glavnog pretresa od 16.08.2007. godine, svjedoka K.P. i P.M., sa glavnog pretresa od 22.08.2007. godine, M.A.1 i V.G. sa glavnog pretresa od 29.08.2007. godine, M.Š. zv. „R.“ i G.J. sa glavnog pretresa od 25.09.2007. godine.

Na osnovu člana 317. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao pravilno izvedene dokaze tokom glavnog pretresa održanog dana 29.08.2007. godine, ovaj sud je preuzeo i uvrstio u dokaze materijalnu dokumentaciju koju je dostavio tužilac i koji su korišteni pri donošenju ove odluke, a radi se o sledećoj materijalnoj dokumentaciji:

D1, prilozi:

1. zapisnik Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH o saslušanju svjedoka M.Š. broj KT-256/06 od 05.03.2007. godine,
2. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o prikupljanju obavještenja od lica M.Š. broj 02-230-2102/01 od 17.06.2003. godine,
3. zapisnik Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH o prikupljanju izjave od lica M.Š. broj KTN-103/04 od 30.05.2005. godine,
4. zapisnik Vojne policije Bos. Bijela HVO broj 345/94 od 31.10.1994. godine sa izjavom M.Š.,
5. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje kuću vlasništvo M.F. u kojoj se u toku rata nalazi ugostiteljski objekat, Policije Brčko distrikta BiH broj 342/07 od 15.03.2007. godine,
6. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje kuću vlasništvo S.T. - u kojoj se u toku rata nalazi ugostiteljski objekat-restaurant Panorama, Policije Brčko distrikta BiH broj 343/07 od 15.03.2007. godine,
7. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje lokalitet Ormanica- Špionica broj 344/07 od 15.03.2007. godine,
8. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje lokaciju uz magistralni put Tuzla - Orašje, broj 345/07 od 15.03.2007. godine,
9. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje lice mjesta u kojem je izvršena predaja lica, Policije Brčko distrikta BiH broj 346/07 od 15.03.2007. godine,
10. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje kuću vlasništvo M.M., Policije Brčko distrikta BiH broj 347/07 od 15.03.2007. godine,
11. fotodokumentacija lica M.Š. kako pokazuje lokalitet položaja 107. brigade, Policije Brčko distrikta BiH broj 348/07 od 15.03.2007. godine,
12. prilog uz preglednu kartu KT-256/06 od 16.03.2007. godine,

D2, prilozi:

1. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o saslušanju svjedoka G.J. broj 14-02-230-2102/01 od 30.06.2007. godine,
2. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o prikupljanju obavještenja od lica G.J. broj 02-230-2101/01 od 17.06.2003. godine,
3. zapisnik Vojne policije Bosanska Bijela-izjava G.J., broj 346/94 od 31.10.1994. godine,
4. fotodokumentacija broj 906/07 od 13.08.2007. godine,
5. fotodokumentacija broj 907/07 od 13.08.2007. godine,
6. fotodokumentacija broj 908/07 od 13.08.2007. godine,
7. fotodokumentacija broj 909/07 od 13.08.2007. godine,
8. fotodokumentacija broj 910/07 od 13.08.2007. godine,

D3, prilozi:

1. Odluka o proglašenju ratnog stanja,
2. Uredba sa zakonskom snagom o ratifikaciji međunarodnih konvencija iz oblasti ratnog prava i pravosuđa,

D4, prilozi:

1. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o prikupljanju izjave od J.Đ. broj 02-230-2101/01 od 27.12.2006. godine,
2. fotodokumentacija broj 475/07 od 23.04.2007. godine,

3. dopis Policije Brčko distrikta BiH upućen Tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 14-02-230-202/04 od 25.04.2007. godine,
4. službena zabilješka Policije Brčko distrikta BiH broj 02-230-2102/01 od 15.03.2007. godine sa skicom lokacije,
5. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o dobrovoljnoj predaji predmeta broj 02-230-2102/01 od 27.12.2006. godine sa ceduljom,

D5, prilozi:

1. dopis Sektora sigurnosti obavještajnih poslova Federalnog Ministarstva odbrane upućen Tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 06-01/6-4.4-63-1/05 od 31.01.2005. godine,
2. dopis Federalnog Ministarstva odbrane upućen Tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 06-01/19-4.4.-104-4/04 od 10.03.2004. godine,
3. dopis Federalnog Ministarstva odbrane upućen Tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 06-01/19-4.4.-327-3/03 od 10.09.2003. godine,
4. zahtjev Tužilaštva Brčko distrikta BiH za dostavljanje informacija upućen Ministarstvu odbrane F BiH broj KTN-103/04 od 05.11.2004. godine,
5. zahtjev Tužilaštva Brčko distrikta BiH za dostavljanje informacija upućen Ministarstvu odbrane F BiH broj KTN-103/04 od 04.02.2004. godine,
6. zahtjev Tužilaštva Brčko distrikta BiH za dostavljanje informacija upućen Ministarstvu odbrane F BiH broj KTA-353/01 od 07.08.2003. godine,

D6, prilozi:

1. dopis Kancelarije za traženje nestalih i zarobljenih lica Vlade RS upućen Policiji Brčko distrikta BiH broj 553-1/2005 od 15.07.2005. godine sa karticama nestalog ili zarobljenog lica na ime S.B., S.G., M.B. i M.J.,
2. dvije fotografije lica,
3. izvod iz matične knjige vjenčanih Opštine Srebrenik od 28.03.1994. godine,

D7, prilozi:

1. dopis Kantonalnog tužilaštva tuzlanskog kantona upućen Javnom tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj KTA-119/05 od 08.02.2005. godine,
2. zahtjev za dostavljanje informacija Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Kantonalnom tužilaštvu tuzlanskog kantona broj KTN-103/04 od 05.11.2004. godine,
3. dopis Policije Brčko distrikta BiH upućen Javnom tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 02-230-2022/04 od 07.04.2005. godine,
4. dopis Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Kantonalnom tužilaštvu tuzlanskog kantona broj KTN-103/04 od 27.01.2005. godine,
5. akt Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla broj Vkt. 1229/94 od 28.02.1996. godine,
6. rješenje Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla broj Vkt. 1229/94 od 28.02.1996. godine,
7. dopis Višeg javnog tužilaštva Tuzla upućen Okružnom vojnom tužilaštvu Tuzla KTA-broj: 11/95 od 19.07.1995. godine,
8. dopis Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla upućen Višem javnom tužilaštvu Tuzla broj Vkt. 1229/94 od 07.06.1995. godine,
9. dopis Višeg javnog tužilaštva Tuzla upućen Okružnom vojnom tužilaštvu Tuzla broj KTA-11/95 od 30.05.1995. godine,
10. izvještaj organa bezbjednosti VJ 5463 Gradačac Armije BiH broj 06/10-4 od 27.01.1995. godine,

11. informacija organa bezbjednosti VJ 5463 Gradačac Armije BiH broj 06/10-2 od 26.01.1995. godine,
12. akt Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla broj VKT 1229/94. od 09.01.1995. godine,
13. zahtjev M.B.1 upućen Ministarstvu pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona od 02.01.1995. godine, zaprimljen dana 03.01.1995. godine,
14. zahtjev Ministarstva pravde Tuzlansko-podrinjskog kantona broj 06/1-70/95 od 06.01.1995. godine,
15. dopis Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla upućen Vojnoj policiji 107. Viteške motorizovane brigade broj Vkt. 1229/94 od 29.12.1994. godine,
16. krivična prijava Vojne policije 107. Viteške motorizovane brigade AR BiH broj KP-198/94 od 21.11.1994. godine,
17. uvjerenje na ime M.Š. broj 180-942 od 21.11.1994. godine,
18. uvjerenje na ime G.J. broj 180-943 od 21.11.1994. godine,
19. zapisnik Vojne policije Bosanska Bijela broj 346/94 od 31.10.1994. godine, na ime G.J.,
20. zapisnik Vojne policije Bosanska Bijela broj 345/94 od 31.10.1994. godine, na ime M.Š.,
21. naredba Komande 107. brigade AR BiH broj 01-1861-1/94 od 29.10.1994. godine,
22. naredba Komande 107. brigade AR BiH broj 01-1862-1/94 od 29.10.1994. godine,
23. naredba Komande 107. brigade AR BiH broj 01-1861-2/94 od 17.12.1994. godine,
24. naredba Komande 107. brigade AR BiH broj 01-2446-1/94 od 26.11.1994. godine,
25. naredba Komande 107. brigade AR BiH broj 01-1861-1/94 od 29.10.1994. godine,
26. akt Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla upućen 107. brigadi AR BiH Odsjek Vojne policije broj Vkt. 1229/94 od 29.12.1994. godine,
27. zapisnik Vojne policije Bosanska Bijela broj 346/94 od 31.10.1994. godine na ime G.J.,
28. akt Okružnog vojnog tužilaštva Tuzla upućen 107. brigadi AR BiH Odsjek Vojne policije broj VKT 1229/94. od 09.01.1995. godine,
29. zahtjev Organa bezbjednosti Komande 217. brigade AR BiH za pokretanje potrage za vojnog obveznika G.J., Str.pov. br. 6/5-1-1/95 od 10.05.1995. godine,
30. zahtjev Organa bezbjednosti Komande 217 brigade AR BiH za pokretanje potrage za vojnog obveznika M.Š. broj Str.pov. br. 6/5-1-2/95 od 10.05.1995. godine,
31. uvjerenja Vojne jedinice 5463 Gradačac broj 03/180-942 i 03/180-943 od 21.11.1994. godine na ime G.J. i M.Š.,
32. dopis Kantonalnog tužilaštva Tuzlanskog kantona upućen Javnom tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj KTA.119/05 od 08.02.2005. godine,

D8, prilozi

1. dopis Jedinice opšte policije Brčko distrikta BiH upućen JKP broj 01/1-179/06 od 09.06.2006. godine sa priložima:
 - službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-226/07 od 05.06.2007. godine,

- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-227/07 od 05.06.2007. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-228/06 od 06.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-230/06 od 06.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-229/06 od 06.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-231/06 od 07.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-239/06 od 07.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-240/06 od 07.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-241/06 od 08.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-246/06 od 08.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-248/06 od 08.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-247/06 od 09.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-266/06 od 13.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-250/06 od 09.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-249/06 od 09.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-254/06 od 10.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-255/06 od 10.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-251/06 od 10.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-252/06 od 11.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-258/06 od 11.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-257/06 od 11.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-256/06 od 12.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01/1-272/06 od 12.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-273/06 od 12.06.2006. godine,
- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-274/06 od 12.06.2006. godine,

- službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-268/06 od 13.06.2006. godine,
 - službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-267/06 od 13.06.2006. godine,
 - službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-269/06 od 14.06.2006. godine,
 - službena zabilješka JOP Brčko distrikta BiH, podstanica Arizona broj 01-271/06 od 14.06.2006. godine,
2. dopis Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj KTN-103/04 od 30.03.2006. godine,
 3. naredba Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH za izvršenje naredbe suda broj KTN-103/04 od 23.05.2006. godine,
 4. dopis Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj 253-1/06 od 23.03.2006. godine,
 5. zahtjev Tužilaštva Brčko distrikta BiH za izdavanje naredbe za ekshumaciju broj KTN-103/04 od 16.05.2006. godine,
 6. dopis Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj KTN-103/04 od 17.03.2006. godine,
 7. dopis Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj 75-1/2006 od 01.02.2006. godine,
 8. dopis Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj KTN-103/04 od 27.01.2006. godine,
 9. odluka Gradonačelnika Brčko distrikta BiH o dodjeli ugovora broj 01-014-006030/06 od 22.05.2006. godine,
 10. naredba Osnovnog suda Brčko distrikta BiH broj 096-o-KPP-06-000082 od 22.05.2006. godine,
 11. dopis Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj KTN-103/04 od 23.05.2006. godine,
 12. dopis Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH upućen Pogrebnoj organizaciji Narcis MS Brčko broj KTN-103/04 od 23.05.2006. godine,
 13. dopis Policije Brčko distrikta BiH upućen Javnom tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 02-230-2022/04 od 04.01.2006. godine sa službenom zabilješkom broj 02-230-208/04 od 27.06.2005. godine,
 14. fotodokumentacija Policije Brčko distrikta BiH broj 1207/05 od 28.11.2005. godine,
 15. crtež lica mjesta Policije Brčko distrikta BiH broj 1207/05 od 18.11.2005. godine
 16. dopis Policije Brčko distrikta BiH upućen Kancelariji za traženje nestalih i zarobljenih lica RS broj 02-230-2022/04 od 16.11.2005. godine,
 17. fotodokumentacija Policije Brčko distrikta BiH broj 534/06 od 15.06.2006. godine,
 18. fotodokumentacija Policije Brčko distrikta BiH broj 637/06 od 30.06.2006. godine,
 19. fotodokumentacija Policije Brčko distrikta BiH broj 594/06 od 28.06.2006. godine,
 20. službena zabilješka Policije Brčko distrikta BiH broj 02-230-2102/01 od 23.06.2006. godine,
 21. dopis JKP Brčko distrikta BiH upućen JOP Brčko distrikt BiH broj 02-230-202/04 od 29.05.2006. godine,

22. zahtjev Javnog tužilaštva Brčko distrikta BiH za dostavljanje informacija broj KTN-103/04 od 05.11.2004. godine,

D9

dopis Ministarstva odbrane BiH upućen Tužilaštvu Brčko distrikta BiH broj 08-04-1-567-3/07 od 15.03.2007. godine

i dokaz tužioca

D10

1. odluka Gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj 01-014-003916/06 od 06.04.2006. godine i
2. odluka Gradonačelnika Brčko distrikta BiH broj 01-014-006030/06 od 22.05.2006. godine,

te materijalne dokaze odbrane:

1. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o prikupljanju obavještenja od lica C.B. broj 02-230-2102/01 od 18.04.2003. godine,
2. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o prikupljanju obavještenja od lica M.B.1 broj 02-2-230-2102/01 od 03.02.2003. godine i
3. zapisnik Policije Brčko distrikta BiH o prikupljanju izjave od lica M.I. broj 02-230-2102/01 od 11.01.2007. godine.

Tokom ponovljenog glavnog pretresa, ovaj sud je, postupajući po uputama iz rješenja Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojim je ukinuta prvostepena presuda i naloženo novo suđenje, a u cilju pravilnog i potpunog činjeničnog utvrđivanja svih relevantnih i odlučnih činjenica, saslušao svjedoke R.R. i M.S., čije saslušanje je naloženo navedenim rješenjem. Budući da je svjedok R.R. umro dana 22. jula 2011. godine, a što je utvrđeno na osnovu izvoda iz matične knjige umrlih izdatog u Brčkom 05.11.2015. godine, koji se nalazi u spisu kao dokaz D1 tužilaštva, sud je na osnovu člana 273. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pročitao zapisnik o prikupljanju izjave svjedoka R.R., sastavljen u Tužilaštvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine 08.10.2007. godine, te saslušan svjedok M.S..

Takođe, tokom dokaznog postupka, na prijedlog tužioca, saslušani su svjedoci B.S. i I.V.. Na osnovu člana 273. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pročitao je zapisnik o prikupljanju izjave C.B., sačinjen u Policiji Brčko distrikta BiH dana 16.06.2008. godine, jer je navedeni svjedok umro dana 21. februara 2011. godine, a što proizilazi iz izvoda matične knjige umrlih od 14.12.2015. godine.

U dokaznom postupku, pročitao je i zapisnik o prikupljanju izjave svjedoka Z.I., sačinjen u Policiji Brčko distrikta BiH 06.08.2012. godine i Zapisnik o prikupljanju izjave A.M., sačinjen u Policiji Brčko distrikta BiH 25.07.2008. godine, jer navedeni svjedoci žive u Republici Hrvatskoj, gdje imaju zaposlenje, pa je njihov dolazak otežan, sa neizvjesnim rokom pojavljivanja pred sudom, a što proizilazi iz službene zabilješke Policije Brčko distrikta BiH od 14.01.2016. godine broj 14.08-04.2-3080/16, zatim, dostavljene pismene e-mail poruke dokazi D4 i

D5 tužioca, te službene zabilješke Policije Brčko distrikta BiH od 14.01.2016. godine broj 14.08-04.2-3085/16, kojim je pokušana komunikacija sa svjedokom Z.I., dokaz D9 tužioca i službene zabilješke Policije Brčko distrikta BiH od 05.01.2016. godine broj 14.08-04.2-859/16, iz koje proizilazi nemogućnost navedenog svjedoka da se odazove na poziv suda i radi se o dokazu D10 tužioca. Iz navedenih razloga, sud je na osnovu člana 273. (izuzeci od neposrednog provođenja dokaza) stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pročitao iskaze navedena dva svjedoka budući da je njihov dolazak na sud otežan i neizvjestan.

Tužilac je, tokom dokaznog postupka kao nove dokaze uvrstio i materijalnu dokumentaciju i to: dokaz D3 zapisnik Tužilaštva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine o prikupljanju izjave od M.S. broj KT-256/06 od 05.10.2007. godine, dokaz D4 službena zabilješka Policije Brčko distrikta BiH broj 14.08-04.2-3080/16 od 14.01.2016. godine, dokaz D5 e-mail poruka svjedoka A.M. od 15.01.2016. godine, dokaz D6 zapisnik o prikupljanju izjave od A.M. broj 012-230-2102/01 od 25.07.2008. godine Policije Brčko distrikta BiH, dokaz D7 izvod iz matične knjige umrlih za C.B. broj ... od 14.12.2015. godine Odjeljenja za javni registar Brčko, dokaz D8 zapisnik o prikupljanju izjave od C.B. broj 02-230-208/04 od 16.06.2008. godine Policije Brčko distrikta BiH, dokaz D9 službena zabilješka Policije Brčko distrikta BiH – Jedinice za istraživanje ratnih zločina broj 14.08-04.2-3085/16 od 14.01.2016. godine, dokaz D10 službena zabilješka Policije Brčko distrikta BiH – Jedinice za istraživanje ratnih zločina broj 14.08-04.2-859/16 od 05.01.2016. godine, dokaz D11 zapisnik o prikupljanju izjave od Z.I. broj 14.08-04.2-1/11 od 06.08.2012. godine Policije Brčko distrikta BiH, dokaz D12 akt Glavnog štaba Vojske Republike Srpske, Sektor za obavještajno-bezbjednosne poslove-Odjeljenje bezbjednosti str. pov. br. 18/20-1-104 od 21.04.1994. godine upućen Odjeljenju za OB poslove 1. Krajiškog korpusa i Istočno bosanskog korpusa, dokaz D13 akt Komande 1. Krajiškog korpusa, Obavještajno bezbjednosno odjeljenje, str.pov.br. 5-312 od 22.03.1994. godine upućen GŠ Vojske RS – Sektor za OB poslove Komanda IBK –ObBO O A „Granica-94“, dokaz D14 Izvještaj o stanju i problemima borbenog morala za oktobar - Komande istočno-bosanskog korpusa str. pov.br. 22/2-3388 od 01.11.1994. godine, dokaz D15 akt-Redovni borbeni izvještaj Komande IBK str.pov.br. 01/1369-2/801 od 16.10.1994. godine upućen GŠ Vojske Republike Srpske, dokaz D16 Ratni dnevnik Komande IBK 19/111 VP 7102 sp.br. 01/1369-2/601 od 11.08.1994. godine Bijeljina (7 strana), dokaz D17 službena zabilješka - izjava M.A. - HVO 108. pješačka brigada HVO-Brčko, Vojna policija Bos-Bijela, Odjel krim. služba broj 337/93 od 02.11.1993. godine, dokaz D18 službena zabilješka – izjava P.K. - HVO 108. pješačka brigada HVO-Brčko, Vojna policija Bos-Bijela, Odjel krim. služba broj 337/93 od 02.11.1993. godine, dokaz D19 izvještaji dežurstva Vojne policije (3 strane), dokaz D20 knjiga dežurstva Vojne policije 108. HVO Brčko (2 strane), dokaz D21 rješenje Zapovjedništva 108. brigade HVO, Vojna policija od 04.07.1994. godine na ime P.K., dokaz D22 izvještaj 108. pješačke brigade HVO Brčko, Vojna policija Bos. Bijela broj 344/94 od 31.10.1994. godine, dokaz D23 službena zabilješka HVO 108. pješačke brigade HVO Brčko, Vojna policija Bos. Bijela broj 263/94 od 24.08.1994. godine, dokaz D24 izvještaj za januar 108. pješačke brigade HVO Brčko, Vojna policija Bos. Bijela broj 34/94 od 30.01.1994. godine, dokaz D25 uvjerenje HVO Zbornu područje Orašje 108. pjbr. HVO Ravne-Brčko broj 553-02/97 od 25.06.1997. godine na ime M.K. i dokaz D26 uvjerenje

HVO Zborno područje Orašje 108. pjbr. HVO Ravne-Brčko broj 554-02/97 od 25.06.1997. godine na ime P.K.

Nakon provedenog dokaznog postupka u završnoj riječi tužilac je istakao da je tokom dokaznog postupka dokazano da je optuženi P.K. izvršio krivično djelo za koje se tereti ili bar bio saizvršilac navedenog krivičnog djela, ukazujući na dokaze na kojima zasniva tvrdnju u pogledu krivice optuženog.

Branilac optuženog, advokat Rifat Konjić u završnoj riječi je izjavio da nema dokaza da je optuženi počinio navedeno krivično djelo, niti su novi provedeni dokazi promijenili ranije činjenično utvrđenje iz kojeg se nije mogao izvesti zaključak da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti. Branilac je predložio da se optuženi oslobodi od optužbe.

Optuženi P.K. nije koristio mogućnost iznošenja završne riječi.

Nakon što su izvedeni svi predloženi dokazi, ovaj sud je u skladu sa odredbom člana 15. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine izvršio slobodnu ocjenu dokaza, cijeneći svaki dokaz pojedinačno i u vezi sa ostalim dokazima, na način propisan odredbom člana 281. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Takođe, u skladu sa članom 14. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine s jednakom pažnjom je ispitivao činjenice i dokaze, kako one koje terete optuženog, tako i one koji mu idu u korist. Na naprijed navedeni način, ocjenom izvedenih dokaza, kako iskaza svjedoka, tako i materijalne dokumentacije, ovaj sud je zaključio da tokom dokaznog postupka nije, van razumne sumnje, dokazano da je optuženi P.K. počinio krivično djelo za koje se tereti. Provedeni dokazi i relevantne činjenice, utvrđene na osnovu njih, nisu potvrdili navode optužnice i kod takvog činjeničnog utvrđenja sud je došao do zaključka da nije dokazano da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, pa je na osnovu člana 284. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine optuženog oslobodio od optužbe.

Budući da se radi o krivičnom djelu Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. preuzetog Krivičnog zakona SFRJ, pored izvršioca i načina izvršenja navedenog krivičnog djela, bilo je neophodno utvrditi i druge relevantne i odlučne činjenice da bi se uopšte moglo govoriti o krivičnom djelu Ratni zločin protiv civilnog stanovništva, a za koje se optuženi teretio.

S tim u vezi, utvrđeno je da se navedeni događaj iz oktobra 1994. godine desio u vrijeme oružanog sukoba koji se odvijao na teritoriji Bosne i Hercegovine, između zaraćenih strana i to Vojske Republike Srpske sa jedne strane i Armije Bosne i Hercegovine i Hrvatskog vijeća odbrane sa druge strane. Navedena činjenica utvrđena je na osnovu iskaza saslušanih svjedoka i to E.S. i M.T., pripadnika Armije Bosne i Hercegovine, zatim iskaza svjedoka V.M., M.B.2, A.M., P.DŽ., Z.A., S.S., M.A., A.A. kao pripadnika Hrvatskog vijeća odbrane iz čijih iskaza, između ostalog, proizilazi da se u navedeno vrijeme odvijao oružani sukob između navedenih strana. Činjenica postojanja oružanog sukoba u navedeno vrijeme potvrđena je kroz niz presuda koje su donesene pred Sudom Bosne i

Hercegovine i na nivou drugih sudova Bosne i Hercegovine, pred kojima su se vodili postupci za Krivična djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, a u koju grupu krivičnih djela spada i krivično djelo Ratni zločin protiv civilnog stanovništva za koje se optuženi teretio.

Kroz dokazni postupak utvrđen je i status nastradalih osoba, to jest S.B., M.B., S.G. i M.J., da se radi o civilnim licima, vojno neangažovanim, koja uživaju zaštitu po odredba Ženevske konvencije i njenim protokolima, što je takođe jedna od relevantnih činjenica koje je takođe bilo potrebno utvrditi. Pored naprijed navedenih svjedoka ovu činjenicu su potvrdili i svjedoci Ž.S., A.S., M.B., C.B., S.B., S.J., C.B., M.B.1, K.P., P.M., M.A.1, kao i V.G.. Takođe utvrđena je i činjenica da je optuženi P.K. u navedenom periodu 1994. godine bio vojno angažovan kao pripadnik 108. brigade Hrvatskog vijeća odbrane, pod čijom kontrolom se nalazila teritorija na kojoj se desio navedeni događaj opisan u optužnici. Navedena činjenica je utvrđena kroz iskaze već spominjanih svjedoka pripadnika Hrvatskog vijeća odbrane, a tako i iz materijalne dokumentacije iz koje proizilazi da je optuženi bio vojno angažovan, kao i iz uvjerenja od 25.06.1997. godine od Ministarstva odbrane Bosne i Hercegovine, kojom se potvrđuje u kom vremenskom periodu je optuženi bio pripadnik 108. brigade Hrvatskog vijeća odbrane Ravne-Brčko. Iskaze naprijed navedenih svjedoka sud je prihvatio, cijeneći da su isti pouzdani i relevantni i pri tome nije našao razloge, niti bilo koji osnov da bi pouzdanost navedenih svjedoka doveo u pitanje. U pogledu materijalne dokumentacije, ovaj sud je istu preuzeo i uvrstio u dokazni materijal, kao što je to već navedeno, ali ni materijalna dokumentacija ne ukazuje na optuženog kao izvršioca navedenog krivičnog djela.

Takođe, utvrđena je činjenica da su dana 16.10.1994. godine svjedoci C.B.1 i M.B.1 u večernjim satima, po unaprijed postignutom dogovoru da se naprijed navedene četiri žene srpske nacionalnosti prevedu preko linije razdvajanja, iste predali M.Š. zv. „R.“ u neposrednoj blizini tunela „Ormanica“. Od tog momenta S.B., M.B., S.G. i M.J. do danas se gubi svaki trag, pa se s razlogom može zaključiti da su iste lišene života.

Svjedok C.B.1 prilikom svjedočenja je potvrdio da se dogovorio sa M.Š. zv. „R.“ i G.J. u ugostiteljskom objektu „Panorama“ da ova dvojica za novčanu naknadu preko borbene linije razdvajanja na srpsku teritoriju prevedu navedene četiri žene. Povod za naprijed navedeni dogovor oko prevođenja navedenih civilnih lica na drugu teritoriju bilo je pismo koje je dan ranije, to jest 15.10.1994. godine dobila M.J., zvana „M.“ od svog sina S.J., koji je poziva da dođe na srpsku teritoriju i da će to realizovati preko „R.“ i G.J. sa kojim je on u kontaktu. Inače, među tim ženama koje su trebale preći na drugu stranu, odnosno čije je prevođenje ugovarano, bila je i M.B. supruga C.B.1, te preostale navedene žene. Sutradan, 16.10.1994. godine u dogovoreno vrijeme C.B.1 je doveo navedene četiri žene u neposrednu blizinu tunela „Ormanica“, kako su se i dogovorili, dok je M.B.1 svojim vozilom doveo stvari navedenih žena, te ih je tu M.Š. zajedno sa stvarima preuzeo, smjestio u svoje vozilo „Opel Askona“, s tim što mu je prethodno C.B.1 dao iznos od 4.000,00 DM, kako je to i dogovoreno. Tom prilikom im je R. rekao da za dva sata čekaju u kafani „Panorama“ kako bi dobili povratnu informaciju je li prošlo sve kako je i dogovoreno. Pri tome treba podsjetiti da ni u jednom momentu prilikom dogovaranja R. nije spominjao ni P., ni M.K.. Na te okolnosti

svjedoci C.B.1 i M.B.1 su dali iskaze, kojima je ovaj sud, a na koji način je s razlogom postupio i prvostepeni sud, poklonio vjeru, jer se radi o pouzdanim svjedocima, čiji iskazi su identični, bez uočenih protivrječnosti i nelogičnosti koje bi dale osnova da se dovede u pitanje pouzdanost onoga o čemu su navedena dva svjedoka govorila. Treba imati u vidu i činjenicu da svjedoci B. nisu imali nikakvog motiva da sudu izjave nešto što ne bi odgovaralo istini, budući da se radi o zainteresovanim licima da se utvrdi sudbina navedenih žena ili bar mjesto gdje su tajno zakopane.

Na okolnosti preuzimanja navedenih osoba i njihovoj daljoj predaji svjedočili su G.J. i M.Š. zv. „R.“, tvrdeći da su navedene žene predali P.K. i M.K.. U pogledu te tvrdnje je bio izričit M.Š. zvani „R.“, dok je G.J. tvrdio da su žene predate samo P.K., a da drugog lica nije bilo. Prilikom ocjene i analize iskaza koje su dali svjedoci M.Š. zv. „R.“ i G.J., ovaj sud je uočio niz protivrječnosti i nedoslednosti u njihovim iskazima i to u pogledu relevantnih činjenica, te da su njihovi iskazi u suprotnosti sa onim o čemu su govorili C.B.1 i M.B.1. Tokom dokaznog postupka, imajući u vidu protivrječnosti i razlike u njihovim iskazima, suočenjem M.Š. i G.J., pokušano je, a i data je mogućnost navedenim svjedocima da se suočenjem otklone sve protivrječnosti i razlike u njihovim iskazima, kako u njihovim iskazima međusobno, tako i razlike u odnosu na ono što su govorili C.B.1 i M.B.1. Navedena dva svjedoka tokom saslušanja i tokom unakrsnog ispitivanja, te u postupku njihovog suočenja nisu dali valjane i uvjerljive razloge koji bi opravdali razlike i protivrječnosti u njihovim iskazima. Ovaj sud je zaključio da su na takav način svjedoci M.Š. i G.J. doveli u pitanje svoj kredibilitet u pogledu njihove pouzdanosti, da ih nije mogao prihvatiti i nije im mogao pokloniti vjeru. Iako su navedena dva svjedoka suočavana i sa njihovim iskazima koje su dali tokom istrage i na glavnom pretresu, tokom suočenja izostalo je adekvatno obrazloženje u pogledu toga usled čega su nastale takve razlike i protivrječnosti u pogledu onoga o čemu su govorili tokom istrage i na glavnom pretresu. Ovaj sud je zaključio da se radi o potpuno nepouzdanim svjedocima, pa nije mogao pokloniti vjeru njihovom svjedočenju. Neophodno je podsjetiti na najbitnije razlike u njihovim iskazima, koje su uticale da se navedenim svjedocima ne pokloni vjera. I prvostepeni sud je bio istog stanovišta kada se radi o kredibilitetu navedenih svjedoka.

Navedena dva svjedoka su, nakon par dana kada su ih pronašli C.B.1 i M.B.1, istima rekli da su žene predali kako je dogovoreno, pa su potom M.B.1 govorili da su žene predali P. i S., pa potom da su žene predali na rov broj 5 i da su prešle sigurno i da se nalaze u Brčkom u Sabirnom centru. Međutim, kako su braća B. saznali, putem radio amatera da navedene žene nisu prevedene i kada su shvatili da ih ova dvojica obmanjuju, obratili su se pripadnicima Vojne policije. Pri tome bitno je istaći da G.J. i M.Š. ni u jednom momentu nisu spominjali da su žene predali braći K.. Na te okolnosti svjedok C.B.1 i M.B.1 bili su više nego uvjerljivi. Međutim, M.Š. i G.J. negiraju navode svjedoka M.B.1 i neuvjerljivo tvrde da su im oni odmah sutradan rekli da su žene predali P.K. Takođe, negirali su da su imali bilo kakvu obavezu da braći B. daju povratnu informaciju da li su žene prevedene, iako su C.B.1 i M.B.1 16.10.1994. godine u kafani „Panorama“ po dogovoru, čak iza ponoći čekali da im „R.“ javi je li sve prošlo kako treba. Kada su G.J. i M.Š. lišeni slobode od strane pripadnika vojne policije, o čemu je svjedočio M.I. pripadnik vojne policije i koji je učestvovao u uzimanju izjave od M.Š. i G.J.

31.10.1994. godine, zajedno sa V.M., istakao je da su u početku G.J. i M.Š. negirali da imaju bilo kakve veze sa prevođenjem žena preko linije, da bi nakon toga dali izjave u pogledu kojih su sačinjeni zapisnici u čijem potpisu se nalaze kao službena lica M.I. i V.M.. U svom iskazu od 31.10.1994. godine, između ostalog, G.J. je izjavio da je R. preuzeo žene i predao P.K., a da je on za to vrijeme bio u Srebreniku i da praktično nema nikakve veze s tim, a da je u večernjim satima došao R. i da su zajedno prenoćili u Srebreniku, jer je bio policijski sat. Takođe, G.J. je izjavio da su po saznanju da žene nisu prevedene on i R. otišli i tražili P.K., ali da ga nisu našli, jer je P.K. u međuvremenu otišao u Hrvatsku.

Na te okolnosti M.Š. zvan i „R.“, za razliku od G.J., ističe da su on i G.J. sutradan otišli, da su našli P.K. i da im je P.K. rekao da je predao žene S.T. i Lj. veterinaru. Više nego očigledne su razlike u pogledu bitnih činjenica o kojima su govorili G.J. i M.Š.. Tokom glavnog pretresa M.Š. izjavljuje da je po preuzimanju žena od strane C.B.1 i M.B.1 skrenuo do sadašnjeg objekta „Voker“, jer ga je tu po dogovoru čekao G.J. i da su produžili, te da su predali žene P.K. i njegovom bratu M.K. u mjestu Cerik, odnosno na putu za Dubrave. Na te okolnosti G.J. ističe da on te večeri nije ni trebao da ide sa R., niti da učestvuje u tome, nego je R. kod njega iznenada naišao, te ga zamolio da ide sa njim, jer je bila magla, pa kako se ništa ne vidi da mu navodno svojim prisustvom pomogne. Nakon toga otišli su do mjesta Cerik, gdje su P.K. predali navedene žene, a potom nastavili kretanje do kuće gdje su predali i stvari koje su navedene žene ponijele sa sobom. Pri tome M.Š. je izričit da su žene predali i P.K. i njegovom bratu, dok za razliku od njega G.J. tvrdi da su žene predali samo P.K. Nadalje, svjedok M.Š. tvrdi da su u putničko motorno vozilo „Zastava 101“, kojim su došli K., sjeli P.K. i njegov brat M.K. i četiri žene, a da su on i G.J. išli svojim vozilom, jer navedene stvari nisu mogle stati u vozilo „Zastava 101“ kojim su K. došli da preuzmu žene koje su trebali prevesti na drugu teritoriju.

Na ovom mjestu nužno je ukazati na jednu u nizu nelogičnosti, a koja se ogleda u činjenici da u putničko motorno vozilo „Zastava 101“, po kazivanju svjedoka M.Š., sjeda šest osoba i da nastavljaju kretanje, dok M.Š. i G.J. sami ostaju u putničkom motornom vozilu „Askona“ i nastavljaju kretanje s namjerom da povezu stvari, jer navodno iste nisu mogle stati u putničko motorno vozilo „Zastava 101“. U tom pravcu neizostavno se nameće pitanje, ako su već M.Š. i G.J. povezli stvari, zašto neko od tih žena ili jedan od braće nije sjeo sa M.Š. i G.J. u kola, budući da su njih dvojica u kolima, a u putničkom motornom vozilu „Zastava 101“ šest osoba.

Takođe, treba podsjetiti da je tokom svjedočenja M.Š. tvrdio da je sa C.B.1 sve dogovarao G.J., dok G.J. tvrdi da je sve sa C.B.1 dogovarao M.Š.. C.B.1 je na te okolnosti istakao da se oko prevođenja svoje supruge M.B. i drugih žena dogovarao i sa M.Š. i G.J..

Bitno je podsjetiti i na informacije do kojih je došao svjedok S.J., o čemu je govorio tokom glavnog pretresa i izjavio da je dobio pismo iz Špionice, u kojem je navedeno da je R. izjavio da je žene otpremio jednom srbinu, a drugi put da ih je otpremio Lj. veterinaru, te da se ni u jednoj opciji ne spominje P.K. kao osoba kojoj je izvršena predaja četiri žene, kojima se kasnije gubi svaki trag. Sud je naprijed ukazao na jedan dio protivrječnosti, razlika i nelogičnosti iskaza navedena dva svjedoka, cijeneći da se radi o nepouzdanim svjedocima na čijim

iskazima se ne mogu utvrditi relevantne činjenice. I tokom unakrsnog ispitivanja navedenih svjedoka od strane branioca optuženog, isti su potpuno diskreditovani, na način što su suočavani sa svojim iskazima iz istrage, u kojima su u pogledu bitnih činjenica različito izjavljivali, a da nisu mogli dati prihvatljive argumente, usled čega je došlo do značajnih razlika i protivrječnosti u njihovim izjavama, što je u potpunosti dalo osnova za zaključak da se radi o nepouzdanim svjedocima. Na iskazima nepouzdanih svjedoka, kao što su M.Š. i G.J., nije se mogla utvrditi činjenica da su njih dvojica P.K., odnosno P.K. i M.K. predali navedene žene srpske nacionalnosti.

Tokom glavnog pretresa, kroz svjedočenje, a i iskaze koje su dali tokom istrage, dâ se primijetiti da svjedoci M.Š. i G.J. vrlo često potenciraju na tome da je P.K. sutradan odmah pobjegao za Hrvatsku i ukazuju na optuženog kao izvršioca krivičnog djela, tvrdeći, kao što je već konstatovano, da je P.K. pobjegao, potencirajući na tome ako nije kriv zašto je onda bježao. Što se tiče tvrdnje navedena dva svjedoka da je P.K. pobjegao, tačno je da je tih dana P.K. napustio to područje i otišao za Republiku Hrvatsku, međutim, nema dokaza koji potvrđuju navod da se to desilo sutradan 17.10.1994. godine, kako to G.J. tvrdi, odnosno da je napustio za dva dana nakon ovog događaja, kako to tvrdi M.Š., ni da je otišao zbog događaja oko nestanka žena. Što se tiče činjenice odlaska braće K., odnosno P.K. u Republiku Hrvatsku, neophodno je ukazati na nekoliko činjenica do kojih se došlo tokom dokaznog postupka.

Svjedok Z.I., čiji iskaz je pročitao tokom glavnog pretresa, u svom iskazu 06.08.2012. godine Policiji Brčko distrikta BiH, na okolnosti odlaska P.K., je izjavio da je čuo da je prije nego što je P.K. otišao za Hrvatsku bila velika fešta i da se slavilo, da je tu bio i P.M. i još nekih i da se o tome pričalo, ali da on nije lično bio prisutan. Takođe je izjavio da su na mjesec ili dva dana prije nego što je P.K. otišao za Hrvatsku, u Hrvatsku otišli njegovi roditelji M.K. i D.K., koji su sa P.K. živjeli u istoj kući, te da je sa njima otišla i R.1 koja je tada živjela sa P.K. Poslije su otišli zajedno sve četvorica K. i to P.K., M.K., Š.K. i M.K.1. Što se tiče nestanka žena, izjavio je da je samo nakon što se to desilo čuo da su nestale neke žene i da mu je to pričao R. i da je, kako svjedok navodi, R. rekao da je predao te žene P.K.

Što se tiče organizovanja fešte prije nego što je P.K. napustio Bosnu i Hercegovinu, govorio je na glavnom pretresu i V.M., pripadnik Hrvatskog vijeća odbrane, referent sigurnosti, koji je, između ostalog izjavio da je i prije i poslije P.K. bilo bježanja sa linije i samovoljnog napuštanja jedinice. Takođe je isti čuo da je prije P.K. odlaska, u kući gdje je stanovao, organizovana jedna fešta, upravo povodom toga što P.K. odlazi i napušta tu jedinicu i da je na toj fešti bilo jedno desetak ljudi, a među kojima i jedan zapovjednik. Svjedok je izjavio da su oni od R. i G.J. došli do informacije da su navedene žene predali braći K., pa da su iste tražili, međutim, nisu ih našli, jer su ovi već bili otišli za Hrvatsku. V.M. i M.I. su uzimali izjave od G.J. i M.Š. i o istim sačinili zapisnik sa datumom 31.10.1994. godine, koji se u navedenom spisu nalaze kao dokazi i korišteni su u postupku utvrđivanja činjenica.

Sud na iskaze svjedoka Z.I. i V.M., naročito u pogledu njihovih saznanja oko toga da su K. organizovali feštu prije nego što su otišli u Hrvatsku, ukazuje iz razloga da iz te utvrđene činjenice proizilazi da K. nisu odmah sutradan pobjegli, kako to uporno ističu M.Š. i G.J.. Teško se može prihvatiti kao tačnom tvrdnja da su organizovali feštu, a istovremeno i pobjegli, jer ukoliko su pobjegli, kao što se tvrdi od strane M.Š. i G.J., onda ne bi sigurno pravili feštu i praktično javno

bježali. Sve to, više nego na argumentovan način, je dovelo u sumnju iskaz M.Š. i G.J. i na te okolnosti bježanja braće K. u Republiku Hrvatsku.

Neophodno se ponovo vratiti na iskaze svjedoka M.B.1 i C.B.1, budući da se radi o licima koja su u pogledu navedenog događaja pružili najviše informacija, tim prije jer su praktično na sve moguće načine pokušavali da dođu do informacije šta se desilo sa M.B., C.B.1 suprugom, odnosno M.B.1 snajom, a i ostalim ženama, u čijem organizovanju odlaska iz Špionice su učestvovali. Iz njihovih iskaza proizilazi da im M.Š. i G.J. ni u jednom momentu, ni prilikom ugovaranja prevođenja navedenih civilnih osoba, a ni nakon što se desio navedeni događaj, nisu spominjali K. kao osobe koje će uzeti bilo kakvo učešće u prevođenju žena preko linije razdvajanja. K. se počinju spominjati tek kada su M.Š. i G.J. lišeni slobode oko 28.10.1994. godine, jer su ih braća B. prijavili vojnoj policiji obraćajući se svom poznaniku I.V., jednom od tada zapovjednika u 108. brigadi HVO-a. Iz provedenih dokaza proizilazi da su C.B.1 i M.B.1 preduzeli sve što je bilo u njihovoj mogućnosti da se sazna sudbina nestalih osoba. Pored toga što su se praktično obraćali i civilnim i vojnim vlastima, ovaj sud podsjeća i na dopis-zahhtjev koji je M.B.1 02.01.1995. godine poslao Ministarstvu pravde–pravosuđa Tuzlanskog kantona u kojem ih upoznaje sa navedenim problemom o nestalim licima, kao i o licima kojima su predali navedene žene. Ni u tom zahtjevu se nigdje ne spominju braća K. kao lica koja su imala bilo kakve veze sa navedenim događajem, povodom kojeg se i obraćao navedenom Ministarstvu.

Za ovaj sud interesantno je posebno svjedočenje M.B.1 u dijelu gdje govori da mu je R. pričao da je gledao njegove slike, odnosno njega na slici kako likuje, te da je na slikama gledao njegovu djecu, mada on R. prije toga nije rekao da je u jednoj od torbi, koje je poslao zajedno sa ženama, spakovao i svoje slike. Kada je pitao R. od kuda zna za slike, ovaj mu je rekao da su slučajno ispale kada su prenosili torbe. Na to mu je M.B.1 odgovorio da je to nemoguće, jer je slike tako dobro umotao i ulijepio selotejpom, pa da je torba ispala iz aviona te slike sigurno ne bi mogle ispasti iz torbe. Od tog razgovora, kako svjedok M.B.1 izjavljuje, R. bježi od njega i gubi mu se svaki trag. Po ocjeni ovog suda M.B.1 sigurno nije imao razloge da navedenu priču oko slika izmisli, dok je svjedok M.Š. očigledno imao motiva da negira izjavu svjedoka M.B. na navedene okolnosti. U pogledu činjenice da li je šta ispalo prilikom prenošenja torbi G.J. je isticao da se ne sjeća da je bilo šta ispalo, da bi u jednom momentu rekao da smatra da su iz torbe ispale neke kašike.

Analizom svih provedenih dokaza proizilazi da jedino M.Š. i G.J. dovode u vezu K. kao izvršioce navedenog krivičnog djela, te da se, kao što je utvrđeno, K. tek spominju kada su svjedoci M.Š. i G.J. lišeni slobode. M.Š. i G.J. su imali mogućnost, ukoliko su zaista navedene žene predali braći K., da o tome i ranije govore, prije svega da kažu M.B.1 i C.B.1 kome su navedene žene predali, odnosno da će braća K. učestvovati u prevođenju žena na srpsku stranu. Očigledno je da M.Š. i G.J. počinju da spominju K. nakon što su saznali da su isti otišli za Hrvatsku i da se više ne nalaze na teritoriji Bosne i Hercegovine. Budući da ni ovaj, a ni prvostepeni sud nije poklonio vjeru svjedočenju M.Š. i G.J., te imajući u vidu druge provedene dokaze, nije se sa sigurnošću moglo utvrditi da je optuženi P.K. počinio krivično djelo za koje se tereti. Ni jedan pouzdan dokaz ne potvrđuje

navode optužnice da je optuženi od M.Š. i G.J. preuzeo navedene osobe, te naročito ne potvrđuju navode da je iste opljačkao i lišio života.

Što se tiče iskaza svjedoka R.R. i iskaza svjedoka M.S., a za čije iskaze se saznalo nakon donošenja prvostepene presude, a koji su bili razlog da se prvostepena presuda ukine i da se radi potpunijeg činjeničnog utvrđenja saslušaju i navedena dva svjedoka, ovaj sud cijeni da se kroz iskaze navedenih svjedoka nije došlo do novih relevantnih činjenica koje bi sa sigurnošću ukazivale na P.K., kao izvršioca navedenog krivičnog djela.

Iz iskaza svjedoka R.R. proizilazi da je sasvim slučajno došao do informacije da je neki iz M.P. ubio četiri žene i bacio ih u bunar u selu Laništa, te da je tu informaciju dobio od M.N., koji je u međuvremenu stradao u saobraćaju. Takođe, istakao je da mu je M.S. ispričao, dok mu je sjekao drva, da je neko ubio četiri žene i bacio u bunar u Laništa, te da je to uradio neki iz M.P., jer su mu Srbi pobili familiju. Rekao mu je da je to uradio neki P.K., ali ne sjeća se da li je rekao P.K. Za sebe je izjavio da lično nije poznavao P.K. Kao što proizilazi, radi se o svjedoku koji je čuo ono što mu je neko ispričao, a on lično nije imao direktnih saznanja o djelu, kao ni o izvršiocima. Na ovom mjestu nužno je podsjetiti da optuženom P.K. nije pobijena familija, koje saznanje je iznio R.R., te da je to bio jedan od razloga da je navodno pobio četiri žene. Kroz provedene dokaze proizilazi da su pregledani svi bunari na navedenom području, te da tijela navedenih žena nisu pronađena. Iz iskaza svjedoka Z.I., o kojem je već bilo govora, proizilazi da su na mjesec dana prije nego što će P.K. otići u Hrvatsku, iz te kuće gdje su živjeli, otišli njegova majka i otac, a poslije toga svi K. zajedno, što opet ukazuje da je jedan dio informacije, koji se mogao provjeriti u pogledu stradanja familije K., argumentovano doveden u pitanje. Pored toga što se radi o posrednom svjedoku, koji je svoja saznanja prezentovao, kako je i sam rekao, na osnovu čuvenja od drugih, treba podsjetiti da se radi o svjedoku koji nije mogao biti unakrsno ispitan tokom dokaznog postupka, što ga sa aspekta pouzdanosti i autentičnosti dodatno čini manjkavim.

Svjedok M.S. je na glavnom pretresu negirao da je na navedene okolnosti uopšte razgovarao sa R.R., nego da je sa istim samo jednom razgovarao kada je R.R. došao da prijavi da mu je nestala krava. Lično nije poznavao K., čuo je za navedeni slučaj nestanka žena, da su iste preuzeli G.J. i R., odnosno G.J. i M.Š.. Poznato mu je da su privedeni R. i G.J., da on ne zna ko su izvršioци navedenog krivičnog djela, a da se sumnjalo na neke M., te da su pretresli teren sve od Ormanice do Donje Skakave, da bi našli te četiri žene, međutim, nisu ništa pronašli.

Ni svjedoci B.S. i I.V. nisu sudu ponudili relevantne informacije u pogledu navedenog događaja. Svjedok B.S. je za navedeni slučaj samo čuo tokom rata da su nestale četiri žene, a što se tiče P.K., za istog je čuo tek kada je na televiziji čuo ime P.K. i to se desilo znatno poslije rata. I.V., u vrijeme navedenog događaja nalazi se na dužnosti Načelnika stožera 108. pješачke brigade HVO, izjavio je da mu je poznato da su nestale četiri žene, da mu se obraćao C.B.1 kojem je on savjetovao da sve radi preko komisije za razmjene, odnosno legalnim putem. Zna da su privodili G.J. i M.Š. i da su isti tada spominjali braću K.. Međutim, na pouzdan način nisu mogli doći do lica koja su počinila djelo, niti gdje su navedene žene

zakopane, mada su u tom pravcu preduzimate radnje u cilju razotkrivanja navedenog slučaja.

U daljem toku dokaznog postupka, na prijedlog tužioca pročitani su iskazi svjedoka A.M., C.B., kao i iskaz Z.I., iz razloga o kojima je već bilo govora u prednjem dijelu ove odluke. Ni kroz iskaze navedenih svjedoka nije se moglo doći do drugog činjeničnog utvrđenja u pogledu krivice optuženog. Iskaz svjedoka C.B. je potpuno irelevantan u konkretnom predmetu, jer se njegovo saslušanje nije odnosilo na okolnosti nestanka navedenih žena, pa je iskaz navedenog svjedoka i pročitao od jedanaeste strane, budući da je izjava napisana na petnaest strana, te da se tek na petnaestoj strani traži informacija od svjedoka u pogledu nestanka četiri žene. Na te okolnosti svjedok je izjavio da je čuo za to, jer u vrijeme kada se desio događaj iz optužnice, svjedok je bio na srpskoj teritoriji, a za nestanak žena je saznao boraveći na liniji, kao pripadnik Vojske Republike Srpske.

Svjedok A.M. je svjedočio na okolnosti kako je pomogao C.B. da pređe na srpsku teritoriju, te je izjavio da apsolutno nema nikakve veza sa nestankom četiri žene, jer je u vrijeme događaja bio u Zagrebu. Takođe je izjavio da se ne sjeća imena P. ili M.K.2 iz M.P., a slike koje su mu tada prezentovane za M.K. i P.K. je izjavio da se ne može sjetiti tih lica.

Z.I., čiji je iskaz takođe pročitao, nije raspolagao sa relevantnim informacijama koje bi ukazivale na optuženog kao izvršioca krivičnog djela, niti pak na neko drugo lice kao izvršioca navedenog krivičnog djela iz optužnice. Iskazom ovog svjedoka ovaj sud se već ranije bavio, pa smatra da isti ni u kontekstu drugih dokaza nije mogao ukazati na neko drugo činjenično utvrđenje od onoga do koga je došao ovaj, a i prvostepeni sud u pogledu krivice optuženog. Podsjećanja radi i svjedok A.M., a i Z.I. su samoinicijativno napustili svoje jedinice kojima su pripadali, te otišli u Republiku Hrvatsku, a što opet ukazuje na zaključak da je bilo samovoljnog napuštanja borbenih jedinica i prije, a i poslije kada je to učinio P.K.

Materijalna dokumentacija, koja je takođe prezentovana od strane tužioca, a o kojoj je već bilo govora, ne ukazuje na optuženog P.K., kao izvršioca navedenog krivičnog djela. Najveći dio dokaza, a radi se o dokazima tužioca D12, D13, D14, D15 govori o pojavi šverca i trgovine između pripadnika Vojske Republike Srpske i Hrvatskog vijeća odbrane. Što se tiče dokaza D16 ratnog dnevnika Komande IBK, takođe ne odnosi se na optuženog, nego na događaj na ratištu u periodu septembar-oktobar 1994. godine. Dokazi D17 i D18 odnose se na period prije događaja iz optužnice i potpuno su irelevantni za konkretan događaj, kao i dokazi D19, D20, D21, D22, D23 i D24, gdje se P.K. spominje kao izvršilac određenih krivičnih djela krađe i nemaju veze sa konkretnim događajem iz optužnice. Što se tiče dokaza D25 radi se o uvjerenju od 25.06.1997. godine Hrvatskog vijeća odbrane iz koga proizilazi da je M.K. bio angažovan u HVO 108. brigadi Ravne – Brčko od 01.05.1992. godine do 14.11.1994. godine, kada je samovoljno napustio jedinicu. Dokaz D26 uvjerenje o vojnoj angažovanosti P.K. u periodu od 01.05.1992. godine do 22.10.1994. godine kada je samovoljno napustio jedinicu. Navedeni materijalni dokazi ukazuju da je P.K. navedene prostore napustio 22.10.1994. godine, a ne 17.10.1994. godine, kako su to tvrdili G.J. i M.Š., a M.K. tek polovinom novembra 1994. godine. Iako je tužilac pokušavao u

završnoj riječi, analizom dokaza D26, da ukaže da je P.K. napustio vojnu jedinicu prije 22.10.1994. godine, ovaj sud navedeno, u tom pravcu nije mogao prihvatiti, jer se praktično radi o pretpostavci da je optuženi napustio vojnu jedinicu prije 22.10.1994. godine, a ne kako je navedeno u uvjerenju, koje je tužilac kao relevantan i pouzdan dokaz dostavio sudu.

Na osnovu svih provedenih dokaza i nakon ocjene istih, ovaj sud smatra da nije dokazano, van razumne sumnje, da je optuženi počinio krivično djelo za koje se tereti, u vrijeme i na način opisan u dispozitivu optužnice. Kod takvog činjeničnog utvrđenja, ovaj sud je optuženog na osnovu člana 284. stav 1. tačka c. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine oslobodio od optužbe, jer nije dokazano da je počinio krivično djelo za koje je optužen. Prezentovani dokazi i one koje je sud prihvatio nisu mogli poslužiti kao valjana činjenična osnova za drugačiji zaključak u pogledu krivice optuženog.

Na osnovu člana 189. stav 1. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je odredio da troškovi krivičnog postupka u iznosu od 11.500,00 KM padaju na teret budžetskih sredstava, jer je optuženi oslobođen od optužbe.

Na osnovu člana 198. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, sud je porodice oštećenih M.B., S.B., S.G. i M.J. sa imovinskopравnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Budući da se optuženi za vrijeme trajanja postupka nalazio u pritvoru, pa nakon što je donesena oslobađajuća presuda, sud je optuženom na osnovu člana 138. stav 2. Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine ukinuo pritvor i odredio da se isti ima odmah pustiti na slobodu, a u pogledu čega je donio posebno rješenje.

ZAPISNIČAR

Ljiljana Lukić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude žalba nije dopuštena, a u skladu sa članom 317a Zakona o krivičnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine